

Folketingets Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 4280

Doknr.
878161

Dato
25-06-2024

Folketingets Ældreudvalg har d. 4. juni 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 93 (alm. del) til ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Abildgaard (KF).

Spørgsmål nr. 93:

"Vil ministeren redegøre for, om det er lovligt for en kommune, der leverer hjemmehjælp, jf. servicelovens § 83, til en borger, der er hjemmehørende i en anden kommune, men som midlertidigt opholder sig i kommunen, at opnå en økonomisk gevinst gennem den mellemkommunale refusionstakst, hvis hjemmehjælpen til borgeren er leveret af en privat leverandør, der modtager en afregningspris, der er lavere end den mellemkommunale refusionstakst, som opkræves hos den kommune, hvor borgeren er hjemmehørende?"

Svar:

Jeg lægger til grund ud fra oplysningerne i spørgsmålet, at der er tale om en situation, som er omfattet af reglerne om borgerens frie valg af kommunale serviceydelser på ældreområdet.

Det fremgår af lov om retssikkerhed og administration på det sociale områdes (herefter retssikkerhedsloven) § 9 b, stk. 1, at en person, som opholder sig midlertidigt uden for handlekommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i lov om social service (herefter serviceloven) i en kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp af handlekommunen.

Det fremgår af retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 7, at borgerens handlekommune refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, når situationen er omfattet af § 9 b, stk. 1. Dvs. at den kommune, som borgeren opholder sig midlertidigt i, har ret til at få refunderet kommunens udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 83 i serviceloven fra borgerens almindelige handlekommune. Dette betegnes mellemkommunal refusion.

Beregningen af kravet på mellemkommunal refusion er reguleret i § 9 c, stk. 10, i retssikkerhedsloven. Det følger af retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 10, 1. pkt., at kravet på mellemkommunal refusion skal svare til kommunens faktiske udgifter. Det vil således ikke være muligt for kommunen at opnå en økonomisk gevinst i en situation som anført af spørgeren.

Med venlig hilsen
Mette Kiergaard
Ældreminister